

løse veje, hvortil der i henhold til forslaget § 6, stk. 1, ikke opkræves vejbidrag, da de reale grunde, som har ført til, at bidraget som hovedregel bør lempes for ejendomme, der har facade mod flere veje, ikke gør sig gældende her.

I stk. 6 foreslås en begrænsning med hensyn til de i § 16, stk. 1, nævnte ejendomme. Tilsvarende begrænsning foreslås, når baneanlæg m. v. alene har en tjenestelåge på vejen til driftsarealet, idet der ikke her kan siges at være en naturlig afgrænsning af det areal inden for anlægget, som kan udnyttes i forhold til vejen.

Til § 12 (udkast § 6, stk. 5):

Det foreslås udtrykkelig angivet, at reglerne om bidragsfordeling i en konkret sag kan fraviges ved aftale mellem vejbestyrelsen og samtlige de lods-ejere, der omfattes af bidragspålægget.

Til § 13 (udkast § 7):

Under den hidtidige retstilstand har kommunerne ikke haft nogen pligt til at forhandle med lods-ejerne eller give disse mulighed for at rejse indsigelse, inden kommunen traf beslutning om pålæg af vejbidrag.

Da det må anses for hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med principperne om partsoffentlighed, at grundejerne, inden endelig beslutning om bidragspålæg træffes, får klar besked om baggrunden for pålægget og om fordelingen mellem lods-ejerne, foreslås det i *stk. 2*, at vejbestyrelsen, inden den endelige beslutning træffes, over for lodsejerne skal gøre rede for, hvilke arbejder der agtes udført eller er udført, hvilken andpart der agtes pålagt grundejerne, og hvorledes bidraget agtes fordelt mellem disse. Hvis arbejdet udføres i flere tempi, f. eks. med en foreløbig belægning i første omgang og senere med en endelig belægning, skal dette angives og efter de ændrede regler i § 3 om vejbidrag til bestående offentlige veje kan bidraget til senere endelig belægning kun pålægges, hvis det udtrykkeligt er angivet i den i *stk. 2* omhandlede redegørelse, at sådant bidrag senere vil blive pålagt. Hvis der i redegørelsen tages forbehold om senere pålæg af bidrag til endelig belægning, gælder der ikke efter forslaget således som efter § 3 i den københavnske gadelov nogen begrænsning med hensyn til, hvilken procent af udgifterne til den endelige belægning, der kan pålægges lodsejerne.

Efter forslaget kan vejbestyrelsen vælge, om den vil fremlægge den i *stk. 2* omhandlede redegørelse til almindeligt eftersyn, suppleret med underretning om fremlæggelsen ved anbefalet brev (*stk. 1*),

eller om den ved anbefalet brev vil indkalde grundejerne til møde om sagen (*stk. 3*). I begge tilfælde foreslås der givet grundejerne en vis frist til at fremkomme med indsigelser, og inden disse frister er udløbet, kan efter *stk. 4* endelig beslutning om vejbidraget ikke træffes.

Til § 14 (udkast § 8, stk. 2, 1. pkt.):

I overensstemmelse med gældende ret præciseres det, at grundejerne for vejbidrag over en vis størrelse kan forlange en afdragsordning. Som nævnt i de almindelige bemærkninger har man dog nu optaget en bestemmelse om, at kommunerne under visse omstændigheder kan forlange, at grundejerne optager lån i pengeinstitutter til dækning af anlægsudgifterne.

Til § 15 (udkast § 8, stk. 2-3):

I lighed med bestemmelserne i visse nyere vejvedtægter foreslås afdragstiden fastsat af vejbestyrelsen for hvert enkelt arbejde under hensyn til beløbets størrelse, idet beløb på under 500 kr. kan kræves betalt kontant. Afdragstiden kan dog efter forslaget ikke være under 5 år og ikke over 20 år.

De beløb, der efter § 16 først forfalder på et senere tidspunkt, forrentes ikke. Maksimalrenten i lovudkastet er som anført i de indledende bemærkninger ændret til en sats, der fastsættes af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med indenrigsministeren.

Overensstemmende med den af Københavns kommune hidtil anvendte praksis foreslås der i *stk. 2* for de tilfælde, hvor en del af vejbidraget fordeles på grundlag af ejendomsværdien, tillagt kommunen ret til at fastsætte, at denne del af bidraget skal betales i form af en bestemt promille af de enkelte ejendommers ejendomsværdi til enhver tid. Da en stigning i ejendomsværdierne kan bevirke en stigning i ydelserne og dermed en forkortelse af den fastsatte afdragsperiode, foreslås der tillagt de grundejere, hvis ydelse på grund af en stigning i ejendomsværdien forhøjes i væsentlig grad, ret til at forlange, at bidragssatsen omregnes således, at den oprindeligt fastsatte afdragsperiode opretholdes.

Til § 16 (udkast § 8, stk. 1 og stk. 2, sidste pkt.):

Da frilandsgartnerier, herunder frugtplantager, samt landbrugs- og skovbrugsejendomme og lignende ekstensivt udnyttede ejendomme set i forhold til arealets størrelse ikke i første omgang vil have samme interesse i kostbare offentlige vejanlæg